מי שפסר • בלוי חיבה: דכי עליס ויניהו • כשכלים כלי זיין במלחמה קטלי כתריסין: פשפיוס • חחיכות עבות שקורין מס"ק: דחלני מיניהו • מחלישין לחון בקורבם עד שנעמד דקות ושוטין מהן כלי זיין: שפיני מרי • שוטיו"ר: ומניני • דולדורי"ל לח מזכן להו דחלישי מיניהו כלי זיין: כשרולא סינדופס • על לרן הזה שמין שוטין לחקה שלש לכלי זיין: דשנני עילון • גלחמיס לשמור הפיל וחת יוצביה: שפינה יבולה לשפרפוס • ומסחמת לשחיקה זכוה ולח מקחי ליה ולח חזי ליה ישרלל כי עובד טוכבים דשיקר חורבה מיניה לזבוני עלימה: ושלה מרביעין עליס • ומקחו לה ומלן לחזי לה כי עובד טוכבים ילף מינה לזבוני עלימה: לכשלה • שלסרוהו ללח חלל לשולם: דקפיל כשיפופיס • מלמדהו להרוג בידו חת הטופלים עליו בשלמה • סימופיס מכח יד בהמה וחיה קרי סימופיס שמכה כלפי מטה כמו סחופי כסא (שבת דף סו:) חלמיי"ל בלע"ז: פורש כשפה נפש פלי סיג • לשון לישור, משם מכירים בהמה נפסה מלי היה לה לח עביד מלחכה דשייב חשחת דנגזר משום נסיוני: משיגיו ברשייס • ולח מלחכה היה: שור של פשם • שפיטמו ושמן מחד וליט לרלי למלחכה: פסו • למכרו לעובד טוכבים: מכל שפי דשחי לכלל מלחכה • דשמהו ליה וחזו ליה לשחך זמן בידיה וחע"ג דלשחת ליכל משום ניסיוני מיהו נפקא מינה מוכרה למכור שלל שוורים לעובד טוכבים: לפו לשמיפס קיימ • דכשמיפס ומשמו לה לגדל וללוות: משריבין • מס ודוכן למלך: שור של פשם • ועבודת כוין היחה: מיפר ד' ריבנן • הוית ד' ריבוחת ממן לכמל שלח יקריבוהו ביום לחיפ: מלא לשחר • ולמיעקר פורחה מיכון: וכי משמו ליה בריח ועביד מלחכה • לחקפחת היה לומר ולי משמו ליה בריח חו למעבד מלחכה דקח בעיח למיכריה: בריח • משחק: וכידע • פשם היה: כר פורח • שור שפשמוהו משקי ליה עד דכחים: ועביד על מד פרין • בשוורים לחרים: במתני' כשילף • לשון מירה נגזרה היח כלחמר בשלר יומח (דף כה:) לשכח הגזית כמין בשילקי גדולה היחה ושם לעין בני לרם ומפילין לחחו ומח: גרדום • כעין לחד הוח לדון בשמוח כמו שיש שלו"ן לגרדום בר"ה (דף יח.): מיעלדיים • מקום שטוענין שם (ג) לינעלדים שור כמו שור לינעלדין (ב"ק נמ:) מנגח והורג לשים ושחוק הוח להם: ביפס • כמי כעין מגדל קלר הוח וגבוה כדחמר בשם' סוטה (דף מח:) ביפה של מן עושים ו בעזרה וחע"ג דלמבר"ח והיו עושין לחחו לדחוף משם לים להמיתו ובכל לחה יש בזה לרבים, וכלי שלח יפפה ישרלל שם לחמר לבעה שמהם: ביפופיפוס • נרסינן בעי שלחו לעורך עבודת טוכבים (ג) ומפרש לקמן בפרק רבי ישמעלל (דף מג:) וקורין לו בלע"ז דקסיו בימוסיחות של עובדי טוכבים מוכרין ומלי בימוס ביפה של חבן לחחה ומקריב וזבחים דהוי חשמיש דשמיש לעבודת טוכבים: ופרפלפוס • בקרקע כן עשוין ממוקין מלד ומבים טופלין מפחת וחבנים רוחים מלמעלה ע"ג הגסריס: ביפה • חריולו"ל דרך עובדי טוכבים להשמיד דשם לפרוחיהם בבים המרחן שלהן: גמ' בשפה דקפ לפירכוס • כדלמר גבי בהמה מסוכנת בשחיטת חולין (דף לז:) בהמה [קפ] שפשמה ידה לחר שחיטתה ולח החזירה לחכורה דבהמה מסוכנת היח ואינה מוכרת עד שפפרכם ואם לח פרכסה היח כשהה קודם שחיטה ופיקום יד לדקה חינה חלח הולחת נפש לכל נפש חלח בשפה בין בשפה ולח בפרכוס חלח בפשה ידה ולח החזירה לחכורה: מכל נפ לפפירה • למיחלי בשלגת לחלח כבהמה נפסה היח ובכל מקום לין מוכרין: פם • חרי לישם ביה ניקוק כגון חרי תרכוח שרי למלן מיה נפסה מוכרין להן ושליתא לרב חן: בחרי שבור • הח דשכחי מחני' לחרי תרכוח שרי=בחרי שבור: ואליבא

[ר"ח ומפרש] לפרסאי למעט טען • ונרחה לחחן כמי שריכין בשעה למכור לשובדי טוכבים כלי זיין מהח מעשה: מרביעין עליה ויולדת • וכזכר כמי יכול להרביעו על כמה נקטות: אלמא לח מקבלת זכר • לחו מקום דסבר טריפה הינה יולדת דבפרק לחו טריפות (חולין דף מז:) בעי למימר לר' יהודה דיולדת לחח דלח מקבלת זכר וכדמשמע ליעבח מדלח קחמר למימר דלח ילדה": אלא חורת בהמה נפסה מלי היח • קשה לימח דלים ליה חי עשה לח עלמו בעופות כרבען ור"ל מדלמר רבי מקום חורת כלי זיין משמע דלפילו המיוחד לרכיבה חדם דמודו כ"ש דחי עשה לח עלמו ות"ב חורת בהמה נפסה מלי היח וג'מחלוקות בדבר: אבל חלי דלי מקחי ליה לחי לכלל מלחכה • חימה ל"ל חלי משמע חיפוך ליה מקום דלי מקחי ליה לפיקום לחי למימר כחוב מכרו לו כי היכי דנזדי רבען בעבודה דלח ליחי למימר עלימה מכרה לו ור"ל דוקח בעבודה יש לנזור דיכון דרבען לים לה מרביעין עליה זכר ח"ב משמה לו זמן מרובה לכל כזמן מועמ דפיקום ליח לן למינזר חי לחו משמע דחזי למלחכה: אבל חלי לשמיפה קלי • לחו דוקח נקט חלי דלח בשפה שוורים נופייה לחריון לימור לשחיפה זכיכה חלח לכני נקט לי לחחת לישוק בהמה נפסה דחחני' דמייני בבהמה ממחה נקט הכי לכל בבהמה מהורה לין בשחיפה ות"ב דשפה שוורים נמי לרדיה וביני: חרי

רבינו חנאל

ויש אומרים מוכרין לחן תריסין • אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה להכחה כיש אומרים שמא דכי שלים ויניהו מיירקרק (ושא דאמרי אין מוכרין לחן תריסין ויש אומרי ים מוכרין לחן תריסין אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה [חלכחא כיש אומרים] • ס"ם עשחות של ברזל אוקימנא בפ"ב ד"ל א הינדואה • דאזנא עילחון • וכל פשם אין מוכרין לחן בהסחנסה עבלים ושיירין שלמין ושבורין • בן בחירא חוזר בשם • חנינא בן בחירא חוזר מפני שפרשה בו מלאכה שאין חייבין עליה חטאת • פי' הרוב עליו בלבד אבל אינו חדוש עכו ולא מלאכה אחרת כיוצא בה ואע"ג דר' יהודה אוסר למכור שום לעובד טוכבים מפני שני דברים אחר שחרת בסרוחיות פי' בירוי ושינוי [ועוד] כשמוקין מפחיחו בריחים ירושלמי כשמוקין בלדנו בריחים הוא אומר [ר"ן] יוחנן הלבה בבן בחירא ור' יהודה חוזר בשבורה שאינה יכולה להתרפחות ולחיחה' וחא דאמר רב יהודה אמר שמואל של בית ר' היו בניהם אדים פי' וה שאמר סקריבין שור של פשם ובחנין לביח קיבי פלשון חרנגם מנחה חיו אבל לא לחקרבה לעבודת טוכבים ח"ל • ואפ"ב חסר ר' יוחנן פלסר נחן שוחר כרי שלא יהיו סקריבין ומרירין אותו ביום אדים עצמו אלא לחחר ועוד השחיר שלא להדריגו לחן חי אלא שחוס ראסיק ביקש רבי לבטל הדבר ועשה מעם מעם בשנה אחת ביום שלשלחו לחן ביום אדים אלא לאחר ובשנה אחרת ביום שלשלחו חי

אלא שחוס ובשנה אחרת ביום שלי לעזרי: אמר רב אשי אמר לי זבידא בר חורא דמפפסינן ליה ומשהינן ועביד מלאכה כחרי חורי: מתני' אין מוכרין להן דובין וארויות ולא כל דבר שיש בו ניזוק לרבים: גמ' חיה נפסה אמר רב נחמן בר רב חסדא ואמרי לה אמר רב חנן בר רבא אמר רב' חיה נפסה הרי היא כבהמה דקה לפירכוס אבל לא למכירה ואני אומר אף למכירה מקום שנהגו: למכור מוכרין, שלא למכור אין מוכרין, תנן אין מוכרין להן דובין וארויות ולא כל דבר שיש בו נזק לרבים מעמא דאית ביה נזק לרבים הוא לית ביה נזק לרבים שרי: אמר רבה בר עולא באריי שבור

ג) [חוס' פסיד לכלן סוא לקמן יא:]

עד א מיי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ח ופי"ב מהל' רוצח הלכה יג סמ"ג לאוין סה טור ש"ע שם סעיף ו:

ועיי' חוס' חולין מז: ד"ה ודלמא ותוס' כתובות כ: ד"ה דלמ]:

עז ג מיי' פ"ב מהל' שבת הלכה ד: עז ד מיי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה ח ופי"ב מהל' רוצח הל' יג סמ"ג לאוין סה טור ש"ע יו"ד סי' קמג סעיף ה:

[ברע"ם ליתא רב אסא]

עח ה מיי' פ"ט מהל' עבודת כוכבים הל' יא סמ"ג שם טור ש"ע יו"ד סי' קמג סעיף ב:

עט ו מיי' פ"ד מהל' מלכות הלכה יד סמ"ג לאוין קלב טור ש"ע יו"ד סי' קי סעיף ג:

נוסחא מכירת בנגד לעז.
נוסחא מכירת סוס לעז - מס' תנאים מתנה
נוסחא דין בתריאל/דבי
נוסחא מכרו לאחרי עור על בשר לעז.